

Koplampen in de verte kondigen de auto aan. Verder is het pikkedonker langs de kant van de smalle weg én uitgestorven. Natuurlijk helemaal op dit idiote tijdstip. Iedereen zit klaar om het nieuwe jaar in te luiden. En hij staat hier in deze fucking middle of nowhere.

Hij slikt moeizaam, is tot het uiterste gespannen, alsof alle ingenomen alcohol plotsklaps is verdampt. Wat willen ze van hem? Hij rilt. Had hij toch zijn jas maar aangetrokken. Als bescherming tegen de kou en de snijdende wind, die hier tussen de weilanden vrij spel heeft.

De auto nadert, maar lijkt geen vaart te minderen. Integendeel. De bestuurder zet het grootlicht aan en geeft een dot gas bij. Als een bang konijn kijkt hij recht in de verblindende koplampen. Het voertuig is nog slechts tientallen meters van hem verwijderd. Even blijft hij aan de grond genageld staan, volledig in verwarring. Dan dringt het tot hem door dat de bestuurder geenszins van plan is om te stoppen. Paniek overmeestert hem. Links is een smalle berm, rechts een sloot. Twee waardeloze opties. Terwijl zijn hart als een bezetene in zijn keel klopt, zet hij het op een rennen. Als de auto – een bestelbusje ziet hij nu – rakelings langs hem heen schiet, springt hij in de berm. Net op tijd.

Opluchting maakt zich van hem meester. Hij moet hier echter zo snel mogelijk weg zien te komen. Wat had hij eigenlijk verwacht? Komen ze hem een lesje leren of meer dan dat?

Hij vreest het antwoord als de bestelbus slechts enkele seconden later met piepende remmen tot stilstand komt en hij tot zijn ontsteltenis het achteruitrijlicht ziet aangaan.

Ella

‘Iemand nog een oliebol?’

Jonathan, die wat onvast op zijn benen staat, grijnst terwijl hij de nog goed gevulde schaal olieballen en de bus poedersuiker omhooghoudt.

‘De laatste van het jaar, dames. Vanaf morgen is het vast weer een strak regime na al die feestdagen. In de zomer moeten de bikini’s natuurlijk weer passen.’

Ella negeert de seksistische opmerking van de man van haar beste vriendin. Laat hij vooral eens naar zichzelf kijken. Zo strak zit Jonathan de laatste jaren niet meer in zijn vel. Zijn witte overhemd met daarop een fluweelrode stropdas spant strak om zijn buik.

Ella kijkt op de klok aan de wand boven het grote televisiescherm, waar nog altijd de Vrienden van Amstel aanstaat. Het is gelukkig bijna zover. Nog tien minuten. Ze kan niet wachten. Wat haar betreft is iedere minuut er eentje te veel. Dit jaar heeft lang genoeg geduurd en dan vooral die vreselijke decembermaand met zijn opgelegde gezelligheid. Laat het alsjeblieft 1 januari zijn. Een streep eronder en met frisse moed weer beginnen.

Vanaf het grote verlichte terras klinkt gegiechel. Xandra en Jitske hijsen zich uit de dampende jacuzzi en graaien naar hun vrolijk gekleurde badhanddoeken.

‘Niet normaal meer, wat is het koud buiten!’ klappertandt Jitske als ze zich hijgend door de glazen schuifpui naar binnen werpt.

Ella kijkt toe hoe het water uit haar lange blonde haren druipt en onder haar een plasje vormt op de lichtgrijze tegelvloer.

‘Maar het bad is wel heerlijk!’ grijnst Jitske vrolijk. Haar make-up is uitgelopen, maar Jitske kennende heeft ze dat niet door en zal het haar ook niet veel kunnen schelen. ‘Straks gaan we nog een keertje,’ zegt ze enthousiast. ‘Lekker champagne drinken in een jacuzzi en naar het vuurwerk kijken. Dat klinkt als een ideaal begin van het nieuwe jaar. Hé Ella, straks ga je toch wel mee?’

Jitske lijkt gelukkig niet door te hebben dat ze slechts flauwtjes glimlacht. Ella zou willen dat ze zich wat enthousiaster voelde, maar het lukt haar gewoonweg niet. Ze heeft haar bikini zelfs niet eens aangetrokken en de strapless donkergroene feestjurk, die ze voor de gelegenheid heeft aangetrokken, voelt ook misplaatst. Ze heeft meer behoefte aan haar huispak en een goede Netflix-serie. De hele avond is ze al niet in de stemming voor een feestje. Weer gaat haar blik naar de klok. Natuurlijk is het onzin. Een getal is maar een getal en morgen is gewoon morgen, vermoedelijk een dag die veel mensen het liefst overslaan. Zelf heeft ze altijd een hekel gehad aan de eerste dag van het nieuwe jaar. Een dag die meestal begint met een flinke kater, die de verplichte familiebezoekjes er niet beter op maakt.

Maar deze keer gaat ze het jaar anders beginnen. En dat heeft niets te maken met voornemens om af te vallen, meer te gaan sporten of minder te drinken. Het wordt tijd dat ze het heft in eigen hand gaat nemen. Ze moet sterk zijn en misschien toch die zo onvermijdelijke keuze maken. Ze voelt aan alles dat ze wordt voorgelogen. Nog een laatste kans wil ze hem bieden en dan moet het klaar zijn, ook al doet het nog zoveel pijn.

Ella zucht diep en bijt op haar lip. Waar is Freek eigenlijk? Waarschijnlijk staat hij weer buiten te paffen. Ook iets wat haar zo irriteert. Toen ze voorzichtig opperde of hij

zich misschien had voorgenomen om in het nieuwe jaar met zijn hernieuwde slechte gewoonte te stoppen, was hij zelfs boos geworden. Waar bemoeide ze zich mee? Ze was verbijsterd geweest. Nog altijd snapt ze niet wat er in Freek gevaren is. Ruim vijf jaar lang was hij gestopt met roken tot afgelopen zomer. Tot die ene avond. De avond die duidelijk het keerpunt is geweest in hun relatie, maar waarvan ze nog altijd geen idee heeft wat er toen is gebeurd.

Ella kijkt naar hun vrienden, die zich allemaal prima lijken te vermaken. Jitske en Xandra zitten met hun handdoeken om hun middel geslagen bij de open haard. Xandra voert zo te zien het hoogste woord, zoals iedere keer wanneer ze een paar wijntjes op heeft. Haar lange, dikke rode haar krult om haar gezicht. De blosjes staan op haar doorgaans bleke wangen en haar grote borsten vallen bijna uit het te kleine bovenstukje.

Ella rolt met haar ogen. Misschien moet ze minder snel oordelen en de nieuwe vriendin van Stijn een kans geven. Xandra is heus niet onaardig, maar ze kan zich niet aan het idee onttrekken dat Freeks beste vriend vooral is gevallen voor 'lekker en makkelijk'. Na zijn vorige relatie lijkt Stijn het maar wat prettig te vinden dat Xandra gewoon gezellig meebabbelt en nauwelijks een eigen mening heeft.

Ella zucht en kijkt naar de lege flesjes bier en flessen wijn, die her en der verspreid door de ruime woonkamer liggen. Wellicht had ze zelf ook wat meer alcohol moeten drinken en was ze daardoor beter in de stemming gekomen. Dan had de drank het gevoel van eenzaamheid verdoofd. Ze heeft in ieder geval weinig reden om niet te drinken. Freek en zij hebben de afgelopen paar maanden nauwelijks nog een serieuze poging gedaan om zwanger te raken. Aan de ene kant pijnlijk, maar misschien maar goed ook.

Haar blik gaat van de dames naar Stijn en Donny. Stijn ziet er zoals altijd gladjes uit in zijn zorgvuldig uitgekozen zwarte pantalon met lichtblauw overhemd en zijn krullende, blonde haar achterovergekamd. Donny is een heel ander verhaal in zijn donkere zeemanstrui, waarop duidelijk vegen van poedersuiker zichtbaar zijn. Donny heeft van iedereen dan ook vermoedelijk de meeste olieballen op. De mannen hebben het geluid van de televisie op stil gezet en vervangen voor de Top 2000. Met de armen om elkaars schouders geslagen zingen ze luidkeels in de microfoon van de gehuurde karaoke-set mee met Freddie Mercury. *'Carry on, carry on, as if nothing really matters...'*

Geagiteerd staat Ella op. Doorgaan en doen alsof er niets is gebeurd, alsof dingen er niet toedoen, ze is er klaar mee. Waar is Freek eigenlijk? Ze dacht dat hij waarschijnlijk stond te roken, maar daar lijkt het toch niet op. Of hij moet aan de andere kant bij het kleinere terras achter de keuken staan.

Ze loopt naar de keuken, waar Tamar al druk in de weer is met champagneglazen. Haar beste vriendin ziet er in haar zwarte glitterjurkje en bijpassende goudkleurige sieraden uit om door een ringetje te halen. Tamar glimlacht naar haar. Ineens beseft Ella hoe erg ze Tamar gemist heeft. De laatste maanden hebben ze elkaar amper gezien. Keer op keer verontschuldigde Tamar zich dat ze het ontzettend druk had, maar ook vandaag hebben ze elkaar nog nauwelijks gesproken.

'Pak jij de flessen even?' vraagt Tamar. 'Ik denk dat ze in de koelkast staan en anders buiten om het hoekje. Daar staat ook nog een hele voorraad drank. Het is koud genoeg.'

Ella knikt en loopt naar de koelkast, die naast het keukenraam staat. Buiten ziet ze Bas en zijn vriendin Lonneke trekjes van hun sigaretten nemen. Lonneke staat in haar dunne, witte bloesje duidelijk te rillen, wat gezien de temperatuur zo gek niet is.

Ella buigt wat dichterbij het raam toe om te zien of ze Freek ook kan ontwaren, maar hij is niet bij de andere twee rokers. Vreemd. Waar is hij dan? Ze beseft dat ze hem

al een tijdje niet gezien heeft. Bij het potje *30 Seconds* eerder op de avond gedroeg hij zich afwezig. Dat is normaal een van zijn favoriete spellen, waar hij superfanatiek en goed in is. Maar vanavond wist hij de Hema en Mickey Mouse niet eens te omschrijven en hij raadde ook al bijna niets. De anderen hadden Freek vooral uitgelachen; zijzelf had haar vriend, zoals zo vaak de laatste tijd, met toenemend ongemak gadeslagen, niet wetend wat meer op zijn plaats was: irritatie of bezorgdheid.

Als Ella de champagne uit de koelkast heeft gepakt, kijkt ze op haar horloge. Het is inmiddels vijf minuten voor twaalf. De hoogste tijd om te verzamelen en samen af te tellen. Ella klopt op het raam, wat Bas en Lonneke meteen doet opkijken, en wijst op haar horloge. Bas, voor de gelegenheid gestoken in een soort hawaïshirt met vuurwerkprints, gebaart direct dat ze eraan komen, waarna hij zijn peuk uittrapt op het terras.

Lonneke volgt zijn voorbeeld en stapt even later bibberend de keuken binnen. 'Niet normaal meer, wat is het koud.'

Ella slikt een hatelijke opmerking over zonder jas de kou ingaan in. Dat ze zelf niet goed in haar vel zit, wil niet zeggen dat ze anderen hoeft af te katten. 'Hebben jullie Freek buiten gezien?' vraagt ze fronsend als Bas de deur achter zich dichttrekt.

Bas schudt zijn kale hoofd en neemt een slok van het biertje in zijn hand. 'Nee, hoezo? Is hij niet binnen dan?'

'Hé jongens, kom, we gaan aftellen.' Jonathan steekt zijn hoofd om het hoekje van de keuken. 'Hebben jullie de champagne?'

Ella houdt de twee flessen omhoog. Snel loopt ze naar de woonkamer, waar de anderen gebroederlijk met de armen om elkaars schouders geslagen voor de tv staan. Een snelle scan maakt haar direct duidelijk dat Freek er niet bij is.

Ze zet de champagne op tafel en haast zich naar de gang om tegen beter weten in de wc te checken. Hoeveel zou Freek inmiddels hebben gedronken? Het is niet alleen zijn oude verslaving die hij weer heeft opgepakt, ook drinkt haar vriend de laatste maanden veel meer dan Ella lief is. Vanavond zat hij ook al flink wat biertjes weg te tikken. Gefrustreerd constateert ze dat het toilet leeg is.

'Freek!' roept Ella luid in de hal, maar een reactie blijft uit. Ze haast zich terug naar de woonkamer. 'Heeft iemand Freek gezien?' Als niemand meteen reageert, verheft Ella haar stem. 'Hallo?! Weten jullie waar Freek is?'

Jitske kijkt haar verbaasd aan. De zwarte mascarastrepen zitten nog steeds onder haar ogen. 'Nee, die heb ik eerlijk gezegd al een tijdje niet gezien.'

Donny, met wie Jitske al zeker vijf jaar samen is en die zijn arm zwaar om haar schouders heeft gelegd, reageert lichtelijk geïrriteerd. 'Kom op zeg, kijk naar die klok. Nog dertig seconden.' Maar als hij Ella's gezicht ziet, opent Donny de deur naar de hal en roept hard: 'Freek! Nu komen. Je hebt nog tien seconden, man!' Zijn geschreeuw levert hem een reprimande op van Lonneke. Haar zoontje Milan van twee ligt boven te slapen. Donny rolt met zijn ogen en loopt terug naar Jitske.

Tien, negen, acht, zeven... Terwijl de secondes verder wegtikken en de rest luidkeels mee aftelt, staart Ella wezenloos naar de lege hal. Ze begrijpt er niets van. Wat bezielt Freek? Ze dacht dat ze het dieptepunt al zo'n beetje hadden bereikt. Maar dit slaat alles. Waarom laat hij haar alleen staan?

Kon het Ella net niet snel genoeg twaalf uur zijn, nu slaat de klok onverbiddelijk. Andere stelletjes vallen uitgelaten in elkaars armen. De meesten lijken niet door te hebben dat zij daar in haar eentje staat. Alleen Jitske en Donny laten elkaar snel weer los.

Jitske omhelst haar als eerste. Ze heeft nog altijd haar badhanddoek omgeslagen

en haar zwarte bikini voelt nog nat als ze Ella tegen haar lange, slanke lichaam drukt. 'Gelukkig nieuwjaar.'

Ella knikt ongemakkelijk. 'Jij ook.'

Dan trekt Donny, die van het gezelschap het meeste aanspraak kan maken op de titel knuffelbeer, haar in zijn brede armen. 'Tjonge jonge, als die kerel van je het laat afweten, kom dan maar even bij mij. Je moet het jaar wel goed beginnen.' Als hij haar heeft losgelaten, frons Donny zijn dikke wenkbrauwen. 'Dit is toch heel raar. Waar hangt die gast uit? Ligt-ie soms al ergens zijn roes uit te slapen?'

'Toch maar eerst de champagne opentrekken?' Met de champagnefles in zijn handen kijkt Bas haar vragend aan. Inmiddels heeft iedereen in de gaten dat Freek nog altijd ontbreekt. Donny en Jonathan zijn naar boven gerend om in de slaapkamers en de badkamer te kijken, en Stijn en zijzelf hebben buiten naar Freek geroepen, maar haar vriend laat zich niet zien. Ook neemt hij zijn telefoon niet op.

Ella's keel voelt dik. Champagne is wel het laatste waar ze op zit te wachten, maar ze wil het moment niet voor de rest van de vriendengroep verpesten. Ze balt haar vuisten. Onwillekeurig schieten haar gedachten naar de foto op Freeks telefoon. Maar dat beeld schudt ze snel weer van zich af. Onzin. Hoewel Freeks verklaring over die foto haar geenszins geruststelde, zal het met zijn afwezigheid op dit moment weinig te maken hebben. Verdomme, wat is dit irritant. Waar hangt hij uit? Freek mag zo wel met een heel goede verklaring komen.

Hoewel Ella vanbinnen kookt, lukt het haar zowaar om haar lippen tot een glimlach te persen. 'Ja joh, natuurlijk. Die komt zo wel tevoorschijn. Hij is geen klein kind, toch?' zegt ze zo nonchalant mogelijk tegen Bas, die haar met de fles in zijn handen afwachting aankijkt.

Inmiddels is Tamar naast haar komen staan. Haar vriendin kijkt bezorgd. 'Ben jij oké?'

Ella knikt slechts om daarna meteen haar ogen neer te slaan. Natuurlijk is ze niet in orde. Allerlei emoties strijden om voorrang en ze heeft geen idee welke passend is. Ze hoopt vurig dat Tamar doorheeft dat ze liever niet heeft dat ze verder vraagt. Ze kan ook niet verklaren waarom ze ineens een knoop in haar maag heeft. Ondanks haar stoere houding begint paniek zich van haar meester te maken. Ze kan Freek zo slecht peilen de laatste tijd.

Plop. De kurk vliegt tegen het houten plafond en de bubbels schuimen uit de flessenmond. Ella begrijpt wel dat de woonkamer van de villa evenals de keuken is voorzien van een grijze tegelvloer, waarop door huurders weinig schade valt aan te richten.

'Wie wil?' klinkt Bas vrolijk, waarna hij de glazen vult van Xandra en Jitske, die als eerste bijhouden.

Ella heeft haar glas weer op tafel gezet. Geen champagne voor haar. Deze situatie slaat toch helemaal nergens op. Ze weet niet wat ze ervan moet denken. Haar emoties schieten alle kanten op. Moet ze boos zijn of is er iets met Freek gebeurd?

Zuchtend haalt ze een hand door haar halflange, donkere haar. Ze kijkt naar de rest van het gezelschap. Goede vrienden, van wie ze de meesten al kent uit haar studententijd, maar niemand lijkt zich echt zorgen om Freek te maken. Misschien is dat ook wel begrijpelijk. Hij is een volwassen vent en hoelang is hij nu eigenlijk weg? Hoe zou zijzelf reageren als bijvoorbeeld Bas of Stijn was verdwenen? Waarschijnlijk precies hetzelfde.

Toch lukt het Ella niet om zichzelf wijs te maken dat er niets aan de hand is. Iedere

vezel in haar lijf schreeuwt het tegenovergestelde. En dat heeft alles te maken met Freeks gedrag. Ella haalt diep adem. Ze heeft het benauwd en de harde muziek irriteert haar. Gelaten loopt ze naar de wc in de hal, waar ze bij de wasbak koud water over haar polsen laat stromen en zichzelf in de spiegel bekijkt. Haar grote bruine ogen staan flets in haar afgetobde gezicht, waar haar haar piekerig omheen hangt. Niet alleen Freek is er de afgelopen maanden slechter uit gaan zien, dat geldt ook voor haarzelf. Eerst de ziekte en het overlijden van haar moeder en daarna de stress, die Freek met zijn houding en gedrag al maandenlang veroorzaakt. Voor haar ongrijpbare stress.

Ella zucht diep en loopt terug naar de woonkamer, waar ze vrijwel direct spijt van heeft als ze naar haar lachende en drinkende vrienden kijkt, die alweer een nieuwe fles champagne hebben opengetrokken. Weer voelt ze hoe haar keel zich dichtsnoert. Ze schudt zachtjes haar hoofd en draait zich op haar hakken om. Ze kan beter naar buiten gaan om haar vriend te zoeken.

Voordat ze bij de deur is, houdt Xandra haar tegen. Net als Jitske loopt ze nog altijd in haar bikini. Xandra lijkt lichtelijk aangeschoten. Haar badjas hangt open en ze houdt de champagnefles vragend voor Ella's neus. 'Wil je echt niet?'

'Nee, ik ben niet in de stemming,' hoort Ella zichzelf pinnig reageren.

Xandra haalt haar schouders op. 'Hebben jullie weer ruzie gehad?' vraagt ze op nonchalante toon.

Verbijsterd staart Ella de vriendin van Freeks beste vriend aan. De nadruk op het woordje 'weer' is haar niet ontgaan. 'Wat bedoel je?'

Een blos schiet over Xandra's wangen. Ze kijkt ongemakkelijk en aarzelt duidelijk over wat ze moet zeggen.

Vanuit haar ooghoeken ziet Ella dat Stijn hen gadeslaat. Ella snuift luidruchtig. 'Nou, zeg het maar gewoon. Heeft Stijn iets gezegd?' Geïrriteerd wacht Ella op het antwoord, dat Xandra zo te zien liever niet wil geven.

Stijns vriendin heeft duidelijk spijt van haar loslippigheid. Xandra zet de bijna lege champagnefles op tafel en duwt een weerbarstige rode krul achter haar oor.

Ella's bloed begint langzaam te koken. 'Hallo? Ik vroeg je wat. Of moet ik het aan Stijn vragen?' Ze klemt haar kaken op elkaar. Wat heeft Freek in godsnaam aan zijn beste vriend verteld?

Xandra zucht gelaten, terwijl ze een snelle blik op Stijn werpt, die inmiddels weer met zijn rug naar hen toestaat. 'Sorry, maar Stijn heeft inderdaad verteld dat het niet zo lekker tussen jou en Freek gaat. En dat Freek volgens hem tegen overspannenheid aanzit, maar daar zelf niets van wil weten.' Xandra hapert even voordat ze schoorvoetend vervolgt: 'Omdat Freek er niet is, nam ik gewoon aan dat hij waarschijnlijk boos is weggelopen. Dat lontje van hem is er zeg maar niet langer op geworden. En met een paar biertjes achter zijn kiezen...'

Ella staart haar even aan en zucht vervolgens berustend. Wat moet ze hierop zeggen? Xandra kijkt haar verontschuldigend aan en legt troostend een hand op haar arm. 'Ik wil me nergens mee bemoeien hoor. Het leek gewoon het meest voor de hand liggend.'

Ella knikt. Zo'n gekke conclusie is het natuurlijk ook niet. Vast wel meer mensen hebben in de gaten dat het niet zo goed tussen haar en Freek gaat. Alleen hebben ze vandaag helemaal geen ruzie gehad. Freek was eigenlijk in een best goede stemming. Hij zei in ieder geval dat hij wel zin had in oud en nieuw, stond vanmorgen nog oliebollen te bakken en had zelfs voor ruim driehonderd euro aan siervuurwerk ingeslagen. Hoewel Ella dat een belachelijk bedrag vond, had ze vanwege de lieve vrede besloten haar mond erover te houden. Vanmorgen had ze stiekem de hoop dat ook Freek wilde dat alles weer

goed zou komen. Dat hij eveneens het nieuwe jaar met een schone lei wilde beginnen. Maar ergens in de loop van de avond veranderde dat. Waarom?

Hoe meer ze erover nadenkt, des te vreemder het is dat Freek spoorloos lijkt te zijn. Dit vakantiehuis staat in een of andere uithoek. Je kunt hier op mooie dagen vast fantastisch wandelen, maar dat is niet bepaald een activiteit om nu te ondernemen. Waar moet Freek in vredesnaam naartoe zijn gegaan?

Een luide knal, gevolgd door een kleurenexplosie van sterretjes doet Ella door de grote glazen schuifpui naar buiten kijken. Jonathan, Bas en Donny staan op het terras en zijn al druk bezig met de volgende vuurpijl. Jitske en Lonneke zitten genietend met hun gevulde champagneglazen in de dampende jacuzzi. Gelukkig heeft Jitske er niet op aangedrongen dat zij er ook bij zou komen zitten.

Ella kijkt voor de zoveelste keer op haar horloge. Bijna halfeen. Haar hart bonkt onnatuurlijk snel. Zouden de anderen net als Xandra ook zomaar klakkeloos aannemen dat Freek en zij ruzie hebben gehad en dat hij daarom is vertrokken of is bijna iedereen te aangeschoten om zich druk te maken om Freeks verdwijning?

Ella ademt diep in en loopt naar de hal om haar blauwe wollen jas te pakken. Ze kan niet langer binnen blijven wachten tot haar vriend vanzelf weer boven water komt. Ze moet Freek gaan zoeken. Buiten waait het nog altijd flink en de temperatuur ligt onder het vriespunt.

Als ze met een ruk de voordeur opentrekt, klinkt de stem van Tamar. 'Ella, wacht even. Ik ga met je mee.'

Haar vriendin schiet ook haar jas aan en haast zich naar haar toe. 'Je maakt je zorgen, hè?' Tamar slaat haar armen stevig om haar heen.

Ella geeft geen antwoord. Haar keel voelt dik en de tranen prikken achter haar ogen.

Na een paar seconden laat haar vriendin haar los en duwt haar gedecideerd naar buiten. 'Kom, we gaan kijken waar die vent van je uithangt. Had hij zoveel gedronken?'

Ella haalt haar schouders op. Ze weet het niet precies. Eenmaal op straat kijkt ze moedeloos om zich heen. Waar moeten ze gaan zoeken? De gehuurde vakantievilla ligt afgelegen tussen de weilanden. De donkere landweg, die langs het huis loopt, ligt er verlaten bij en pas zo'n driehonderd meter verderop staat de volgende woning. Het slaat nergens op dat Freek langs deze weg zou zijn gaan wandelen. Tegen beter weten in schreeuwt Ella zijn naam. 'Freek!'

En nogmaals. Haar stem slaat over. Antwoord komt er niet. Natuurlijk niet. Tamar staat besluiteloos naast haar. Haar vriendin lijkt ook te beseffen dat ze Freek hier niet gaan vinden. Hoewel Tamar weinig zegt, vraagt Ella zich af wat zij er eigenlijk van denkt. De eerste weken dat ze vond dat Freek zich zo raar gedroeg, luchtte ze bij Tamar meermalen haar hart, maar daar was ze mee gestopt. Ze had het gevoel dat ze in herhaling viel en wilde haar vriendin niet telkens lastigvallen. Ze had ook niets concreets, alleen dat knagende gevoel – ondanks Freeks ontkenning – dat er iets speelde. En niet zomaar iets, maar iets groots. En toen vond ze die foto op zijn telefoon. Iets waarover ze tot aan de dag van vandaag nog altijd niets tegen Tamar heeft gezegd. Waarom niet? Ze weet het niet precies. Uit schaamte of misschien wel vooral vanwege Tamars verwachte reactie. Toen Tamars ex-vriend vreemdging, zette ze hem meteen het huis uit. Volgens haar was alle vertrouwen geschaad. Eens een vreemdganger altijd een vreemdganger. Dat zou nooit meer echt goedkomen, was haar ongezoeten mening. Het leek haar gewoon beter dat Tamar het niet zou weten. Nu ze erover nadenkt, was zij het ook zelf die de afgelopen maanden afstand van Tamar nam.

Haar hart maakt een sprongetje als ze haar telefoon in haar jas voelt trillen. Zou dat

Freek zijn? Snel grist ze het toestel uit haar jaszak, maar de moed zinkt haar meteen weer in de schoenen als ze op het scherm de naam van haar broer ziet staan. Joost, die samen met zijn vriend de feestdagen en daarmee tegelijkertijd zijn drieëndertigste verjaardag op Ibiza viert, wil haar natuurlijk een gelukkig nieuwjaar wensen. Terwijl Tamar haar verwachtingsvol aankijkt, schudt ze haar hoofd en drukt haar broer weg. Hoewel ze zich nu het liefst even door hem zou laten knuffelen, heeft ze geen idee wat ze zou moeten zeggen. Ze zou hem alleen maar ongerust maken en de situatie verzwijgen is ook geen optie. Joost zou direct doorhebben dat er iets aan de hand is.

Op haar telefoon zijn inmiddels al flink wat nieuwjaarswensen binnengekomen. De vele lieve berichtjes van familie, vrienden, collega's van de basisschool waar ze lesgeeft en andere bekenden kunnen haar echter gestolen worden. Voor de zoveelste keer belt ze Freeks nummer. Terwijl de telefoon overgaat, klopt haar hart in haar keel. Alsjeblieft, alsjeblieft... Maar ook nu wordt er niet opgenomen. Gefrustreerd propt ze het toestel weer terug in haar jaszak.

Ze recht haar rug als ze plotseling een ingeving krijgt. Wat als Freek achter het stuur is gestapt? Waarom heeft ze niet eerder aan die mogelijkheid gedacht? Met een ruk draait ze zich om en kijkt naar de geparkeerde auto's. Er staan er gewoon vijf. Van ieder stel een auto, ook de donkerblauwe Peugeot van Freek. Precies op dezelfde plek als waar hij hem halverwege de middag, toen ze bij het huis aankwamen, heeft neergezet.

Vanaf het terras achter de villa schiet de zoveelste pijl de lucht in. Ook heeft iemand de geluidsbox buitengezet en wordt er luidkeels meegezongen met het songfestivallied 'Europapa' van Joost Klein. Hoewel de muziekinstallatie een van de redenen is waarom ze een huis buitenaf hebben gehuurd waar niemand last van hen zou hebben, irriteert de harde muziek Ella mateloos. Kan het los van Tamar verder werkelijk niemand iets schelen dat Freek verdwenen is? Hij is toch ook hun vriend?

Stampvoetend loopt Ella terug naar binnen, met Tamar in haar kielzog. Het past helemaal niet bij haar karakter om stampij te maken of voor dramaqueen te spelen, maar zelfs Ella kan zich nu niet langer beheersen. Via de hal en de woonkamer rent ze bijna het terras op. Met grote passen snelt ze naar de speaker en drukt de powerknop uit. Vrijwel meteen valt iedereen stil. Ella heft haar handen in de lucht. 'Wat staan jullie nu stom te kijken? Vraagt nu werkelijk niemand van jullie zich af waar Freek is gebleven?' Ze kan zich niet langer goed houden. Haar stem breekt en de tranen stromen over haar wangen.

Bas is de eerste die naar haar toekomt en een arm om haar schouders legt. Hij ziet er geschrokken uit. 'Sorry, ik had het niet in de gaten. Freek is dus nog steeds niet boven water. Hoe kan dat nou?'

Bij de rest dringt nu eveneens de mogelijke ernst van de situatie door. Jitske en Lonneke, die in de jacuzzi uit hun champagneglazen zitten te nippen, klimmen stilletjes uit het warme bad en slaan hun grote handdoeken om.

Ook Donny komt bij hen staan. 'Ik snap het niet. Hoelang is hij al weg dan? Jongens, wie heeft Freek voor het laatst gezien?'

Niemand lijkt direct antwoord te hebben op die vraag. Ja, Freek was nog bij het spelletje *30 Seconds*, maar hoe laat dat precies was, durft niemand te zeggen. Om tien uur of elf uur? De blikken gaan naar Stijn.

Freek's beste vriend is voor zijn doen opvallend stil. Peinzend haalt hij een hand door zijn krullende haar, dat bij de slapen dunner aan het worden is en schudt dan zijn hoofd. 'Sorry, ik heb ook geen idee.'

'Maar...' Het is Xandra, die haar mond opent en deze meteen weer sluit als alle ogen

op haar gericht zijn. Onzeker kijkt ze naar Stijn, maar ze vervolgt dan toch: 'Je zei gisteren nog dat Freek zichzelf niet is en dat je je zorgen om hem maakte. Misschien is dat nu toch wel belangrijk.'

Heel even ziet Ella irritatie in Stijns ogen voordat hij ze neerslaat en diep zucht. Hij is duidelijk niet blij met deze onthulling van Xandra. Maar waarom niet? Weet hij iets over Freek wat zij niet weet? Dan is het nu verdomme toch wel van belang dat hij zijn mond opentrekt.

'Stijn?' Ze hoort hoe geagiteerd haar stem klinkt.

De aarzeling in Stijns ogen ontgaat haar niet, voordat hij zegt: 'Kom even mee.' Hij loopt naar haar toe, pakt haar elleboog vast en duwt haar zachtjes door de terrasdeuren naar binnen. Ella voelt hoe de ogen van de rest van de groep in hun rug prikken. Wat heeft dit in vredesnaam te betekenen?

Als ze samen in de keuken staan, kijkt ze Stijn in paniek aan. 'Wat is er aan de hand? Waar is Freek?' Haar stem klinkt onnatuurlijk hoog en het liefst wil ze Stijn, die rustig tegen het aanrecht leunt, door elkaar schudden.

Opnieuw schudt Stijn zijn hoofd. 'Dat weet ik niet. Oprecht niet.'

'Maar je weet wel meer,' bijt ze hem toe. 'Er speelt iets. Zeg op!'

Stijns kaak verstrakt en ze registreert een kloppend adertje bij zijn slaap.

'Heeft Freek een ander? Is dat het? Dus toch die chick die ik op zijn telefoon heb gezien.'

Er flitst iets in Stijns ogen dat Ella niet kan thuisbrengen. Hij ademt diep in en weer uit. 'Je wist het dus al.'

Stijns stem klinkt nu berustend, alsof hij blij is dat dit slechte nieuws eruit is en Ella bovendien haar vermoedens al had. Met haar jas nog aan zakt Ella neer op een van de trendy keukenstoelen en schudt zachtjes haar hoofd. 'Hoelang speelt dit al?'

Als Stijn niet reageert, vult ze zelf het antwoord in. 'Al een paar maanden, hè? Ik wist het gewoon. En Freek maar doen alsof ik gek ben en mij vertellen dat ik spoken zie. De klootzak.'

Stijn, die nog altijd tegen het keukenblad staat geleund, zwijgt nog steeds. Ella slikt moeizaam. Ondanks haar boosheid begrijpt ze er niets van. Waarom zou Freek bij haar blijven als er serieus een andere vrouw in het spel is? Als hij verliefd is geworden op een ander had hij toch een punt achter hun relatie kunnen zetten?

Ze gooit de vragen voor Stijns voeten, maar die moet de antwoorden schuldig blijven. Hij blijft herhalen dat hij het niet precies weet, maar dat Freek haar volgens hem ook niet kwijt wilde.

Ella snuift. 'Lekker egoïstisch van twee walletjes eten dus. Mooie vriend ben jij trouwens. Wat heb jij daarover tegen hem gezegd?'

Voordat Stijn kan antwoorden, wordt er zachtjes op de keukendeur geklopt, waarna Tamar voorzichtig haar hoofd om het hoekje steekt. 'Gaat het goed hier?' informeert ze.

De meelevende blik van haar vriendin doet Ella ondanks alles goed. Ze produceert een licht knikje.

'Laat ons even. We komen zo,' reageert Stijn.

Als Tamar de deur weer heeft gesloten, haalt Ella diep adem. 'Maar waar is Freek nu? Het kan toch niet zo zijn dat die vrouw – ik wil haar naam niet eens weten – hier iets mee te maken heeft? Dat slaat gewoon nergens op. Wij zijn hier oud en nieuw aan het vieren. Dan gaat hij toch niet zomaar ineens weg? Zijn auto staat hier. Waar kan hij naartoe zijn? Of...' Heel even zwijgt ze om Stijn vervolgens met grote ogen aan te kijken. 'Misschien heeft zij hem wel opgehaald! Dat kan natuurlijk ook.'

Stijn wrijft vermoeid in zijn ogen. Aan zijn reactie te merken, vindt hij dat ze doordraaft. Ella zucht diep. Wellicht is dat ook zo. Onwillekeurig registreert ze plotseling de stilte in de rest van het grote huis en ook buiten. Geen vuurwerk meer en geen muziek. De verdwijning van Freek heeft kennelijk nu toch op iedereen een ontnerender werking.

‘Ella, ik zou willen dat ik je kon vertellen waar hij naartoe is,’ verzucht Stijn. ‘Maar net als jij weet ik dat niet. Misschien is hij met dat meisje, maar misschien ook niet. Wat ik wel weet, is dat Freek al een hele tijd zichzelf niet is en als ik daar iets over zei, zat hij meteen op de kast. Dat moet jij toch ook gemerkt hebben.’

‘Ja, nogal,’ reageert Ella kortaf. Haar gedachten gaan naar amper een week geleden. Het was zondagochtend, meestal een moment voor intimiteit. Geen wekker, langzaam opstaan, samen douchen. Toen zij loom tegen Freek aan wilde kruipen, drukte hij slechts een korte kus op haar kruin. Ze had het gevoel dat hij het bed uit vluchtte. Freek trok zijn sportkleding aan en kondigde aan een rondje te gaan hardlopen. Met een steen in haar maag was ze uit bed gestapt. Het had meer dan tweeënhal uur geduurd voordat Freek weer terug was. Dat was sowieso al vreemd, want meer dan tien kilometer rende hij eigenlijk nooit. Toen hij eenmaal thuiskwam, leek hij van de kaart. Ella vroeg hem wat er in vredesnaam aan de hand was, maar kreeg geen antwoord. Freek zag eruit alsof hij had gehuild en zijn ademhaling neigde naar hyperventilatie. Haar vriend was onder de douche gesprongen en had zich het eerste uur niet laten zien. Toen ze hem nogmaals met zijn gedrag confronteerde, was hij uit zijn vel gesprongen. ‘Hou nou eens op met zeiken. Er is niets.’ ’s Middags was zijn zus langsgekomen met haar paar maanden oude baby en deed iedereen weer alsof alles normaal was. Maar dat was het niet.

Toch kan Ella Freeks gedrag niet rijmen met het gegeven dat hij een affaire heeft. Oké, misschien heeft hij om die reden geen zin in seks met haar, maar er lijkt veel meer aan de hand. Hij ziet er slecht uit, heeft wallen onder zijn ogen en is afgefallen. Je zou toch denken dat verliefdheid een andere uitwerking op iemand heeft.

Stijn komt naast haar zitten en legt bemoedigend een hand op haar knie. ‘Ik heb het idee dat hij de weg een beetje kwijt is. Misschien had hij frisse lucht nodig en is hij een stuk gaan lopen om de boel op een rijtje te zetten.’

Ella slikt moeizaam. Zou dat echt zo zijn? Wilde hij niet langer een huichelaar zijn en daarom niet met haar het nieuwe jaar inluiden? Kon hij niet langer doen alsof er niets aan de hand was? Ze herinnert zich weer haar eigen gedachten vlak voor twaalf uur. Gedachten vol twijfels over haar relatie met Freek. Jarenlang was ze ervan overtuigd dat Freek degene was met wie ze een gezinnetje wilde stichten en met wie ze oud wilde worden. En dat leek wederzijds. Hun basis was solide. Freek was niet het type dat in zeven sloten tegelijk liep. Vroeger plaagde ze hem vaak met zijn werk als verzekeringsagent. Saaier kon toch bijna niet. Maar Freek kon het niets schelen. Hij was eigenlijk nergens door van zijn stuk te krijgen. Tot afgelopen zomer.

‘Kom.’ Stijn staat op. ‘Laten we naar de rest gaan. Ik kan ook niks beters bedenken. Freeks auto staat hier inderdaad gewoon. Misschien stapt hij zo wel binnen.’

Ella knikt. Ze heeft alleen geen idee wat ze tegen de rest moet zeggen. Haar emoties schieten alle kanten op. Boosheid en verdriet, maar ook schaamte. Verdomme, waar moet ze zich in vredesnaam voor schamen? Maar het gevoel is onmiskenbaar. Waren Freek en zij niet het perfecte stel? Ze zijn het langst bij elkaar van hen allemaal.

In de woonkamer probeert iedereen zo normaal mogelijk te doen, wat de situatie juist nog absurder maakt. Jitske en Xandra zitten zachtjes bij de openhaard te praten, Lonneke zit met Milan, die kennelijk wakker is geworden, op schoot en Donny en Jonathan zijn in

hun telefoon verdiept. Althans zo lijkt het. Alleen Tamar komt meteen op haar aflopen. Haar blik is vragend, alsof ze verwacht dat Ella na het gesprek met Stijn het antwoord wel weet. Ella schudt slechts haar hoofd en Tamar vraagt niet verder. Opnieuw voelt Ella dat ze hier in huis moeite heeft met ademen. Ze kan onmogelijk bij de rest op de bank gaan zitten wachten. Ze wil naar buiten, ook al is het zinloos. Tamar loopt achter haar aan de hal in.

Plotseling valt Ella's oog op een gedeelte van een zwarte jasmouw met een rode streep. Met een ruk duwt ze de donkerblauwe winterjas, die over de andere jas heen hangt, opzij. 'Hè?' brengt ze verbijsterd uit. 'Dit is Freeks jas. Het is buiten min vijf. Freek zou nooit zonder jas vertrekken. Misschien even buiten snel een sigaretje roken, maar niet echt weggaan.'

Terwijl ze de woorden uitspreekt, is daar meteen de twijfel. De oude Freek zou dat inderdaad niet doen, maar voor de Freek van nu durft ze haar hand niet in het vuur te steken. Voor zich ziet ze het beeld van haar vriend, slechts gekleed in zijn zwarte overhemd. Haar hartslag versnelt. Vertwijfeld voelt ze in Freeks jaszakken, waarna ze zijn autosleutels, een pakje sigaretten, een aansteker en een parkeerkaartje in haar handen heeft. Ella fronst. De parkeerkaart is van het ziekenhuis, drie weken geleden. Meteen neemt de stress nog verder toe. Ze voelt een nare hoofdpijn opkomen, die ze juist nu absoluut niet kan gebruiken. Ze ademt diep in door haar neus en langzaam weer uit door haar mond. Haar gedachten nemen vrijwel direct een loopje met haar. Beelden van haar moeder, met wie ze meeging naar de afspraken met de oncoloog, dringen zich aan haar op. Haar moeder, die acht maanden geleden is overleden.

Ze slikt moeizaam. 'Wat moest Freek in het ziekenhuis?'

De schrik slaat haar om het hart en haar stem slaat over. Misschien is er wel iets ergs met hem aan de hand. Iets waarmee hij haar niet wil lastigvallen, omdat ze nog altijd zoveel verdriet heeft om haar moeder. Is dat de reden voor zijn gedrag?

Tamar slaat een arm om haar heen en reageert sussend. 'Kom op, Ella. Dit zegt helemaal niks. Het is alleen maar een parkeerticket. De meeste mensen gaan op bezoek in het ziekenhuis.'

'Maar bij wie dan?'

Tamar, die zelf als verpleegkundige in het ziekenhuis werkt, lijkt even te aarzelen, maar haalt dan haar schouders op. 'Geen idee, maar aan voorbarige conclusies heb je niets. Er is vast een logische verklaring voor.'

Ella snuift. 'Jij zegt het. Er is helemaal niets logisch. Alles is vooral heel erg raar. Freeks gedrag, hoe slecht hij eruitziet en nu zegt Stijn ook nog dat hij een affaire heeft.'

Bij de laatste woorden begint ze plotseling onbedaarlijk te huilen. Tamar kijkt haar geschokt aan. 'Nee joh, Freek? Serieus? Dat kan ik gewoon niet geloven.'

Ella's vriendin schudt haar hoofd. Tamar kent Freek al net zo lang als zichzelf. Met z'n drieën woonden ze in hetzelfde studentenhuus. Even is het stil. Dan neemt Tamar vastbesloten het voortouw. Ze steekt haar hoofd om de hoek van de woonkamer. 'Jongens, wat iedereen ook denkt: we moeten Freek gaan zoeken. Zijn jas hangt hier, dus waarschijnlijk is die idioot met te veel drank op en zonder jas naar buiten gegaan.'

Bas en Jonathan springen meteen op. 'Je hebt helemaal gelijk. Met deze kou is hij binnen de kortste keren onderkoeld,' klinkt Bas nu ineens ook bezorgd.

Binnen een minuut heeft iedereen zijn jas aangetrokken en is iedereen klaar om naar buiten te gaan. Alleen Lonneke blijft achter. Natuurlijk wil ze Milan niet alleen laten en bovendien is het fijn als er iemand is mocht Freek toch ineens doodleuk uit zichzelf tevoorschijn komen.

Buiten waait het nog harder dan een uur geleden. Ella zet haar kraag omhoog tegen de snijdende kou. Gezamenlijk lopen ze het honderd meter lange pad van de villa af naar de weg, net als Ella eerder die nacht deed met Tamar. In het huis verderop is het licht inmiddels gedoofd. Afgezien van in hun vakantiewoning is overal om hen heen duisternis.

‘Laten we splitsen,’ stelt Jonathan voor. ‘De helft naar links, de andere helft naar rechts.’

Ella knikt slechts en laat zich door Tamar, die haar arm door de hare heeft gestoken, mee naar links voeren. Jonathan en Bas lopen met hen mee. De mannen hebben de zaklamp op hun telefoons aangezet en schijnen met hun smartphones op de weg en in de berm. De ondiepe sloot aan de rechterkant ontgaat Ella niet. Ze huivert. Wat als Freek echt veel te veel had gedronken en in dit slootje is beland? Ze heeft weleens gehoord dat iemand in slechts een klein laagje water kan verdrinken. Peuters in ieder geval wel. Geldt dat ook voor dronken volwassenen?

Ze zijn amper vijf minuten aan het lopen als Jonathan plotseling een kreet slaat. Met zijn telefoon schijnt hij links in de berm. Ella slaat haar hand voor haar mond. Aan de kant van de weg ligt een witte Adidas-sneaker. Haar hart gaat als een bezetene tekeer, terwijl ze bukt en de bekende schoen met trillende handen oppakt.

‘Deze schoen is van Freek,’ fluistert ze met dichtgeknepen keel.

Iedereen kijkt ontsteld om zich heen, maar verder is er niets te zien. Met grote ogen staart Ella naar haar vrienden, die er net zo geschrokken uitzien als zijzelf. Wat heeft dit te betekenen?